REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-3687/2018-

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari tužitelja Zagrebačke banke d.d., OIB 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Porobija & Porobija, iz Zagreba, protiv tuženice Milene Vidov, OIB 29550021987, iz Zadra, Miroslava Krleže 3c, zastupane po punomoćniku Boži Vrkiću, odvjetniku iz Zadra, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Zvonimira Kalembera Skoko, odvjetnika, a u odsutnosti uredno pozvane tuženice, 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Proglašavaju se u cijelosti nedopuštenima pljenidba i prijenos na temelju presude Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015., kako je preinačena presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018.

II. Nalaže se tuženici Mileni Vidov isplatiti tužitelju Zagrebačkoj banci d.d. iznos od 4.096,63 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 12. srpnja 2018. do isplate, i to za razdoblje do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.763,35 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 29. listopada 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja isplatom zateznih kamata na dosuđeni iznos glavnice od 4.096,63 EUR za razdoblje od 14. svibnja 2018. do 11. srpnja 2018.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu 19. srpnja 2018. podnio tužbu u kojoj navodi da je 17. svibnja 2018. zaprimio obavijest od Financijske agencije (Fine) da je 14. svibnja 2018. izvršena zapljena sredstava po računima tužitelja po osnovi za izravnu naplatu odnosno po ovršnoj ispravi - pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015., kako je preinačena presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018., radi naplate iznosa od 30.228,09 kn po osnovi glavnice i redovne kamate, te iznosa od 436,00 kn po osnovi naknade Fini. Nadalje navodi da je tužitelj kao ovršenik zaključkom ovoga suda poslovni broj Ovr-4393/18-2 od 29. lipnja 2018. upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga navedenih u čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona. Tužitelj nadalje navodi da je tražbina iz osnove za izravnu naplatu prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka. Naime, navodi da je taj postupak započeo 26. siječnja 2015. tužbom ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja za isplatom preplaćenih kamata na temelju Ugovora o kreditu od 7. lipnja 2005., da je presudom Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015. naloženo ovdje tužitelju isplatiti ovdje tuženiku po osnovi preplaćenih kamata iznos od 27.837,85 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka. Nadalje navodi da je presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018. preinačena navedena prvostupanjska presuda i odbijen je tužbeni zahtjev u odnosu na utužene iznose obuhvaćene zastarom, dospjele prije 1. veljače 2010., kao i u odnosu na iznose dospjele nakon 1. prosinca 2014., dok je u preostalom dijelu presuda potvrđena. Još navodi da je glavna rasprava u tom parničnom postupku zaključena 20. listopada 2015., a da su stranke 15. veljače 2016. sklopile aneks Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita u CHF u kreditu EUR, sukladno Zakonu i izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" br. 102/2015) koji je stupio na snagu 30. rujna 2015. Tužitelj navodi da je prilikom izračuna konverzije i sklapanjem predmetnog Aneksa prestala tražbina iz gore navedene osnove, jer su svi iznosi koji su plaćeni po CHF kreditu, uključujući i iznose preplaćene kamate koja je dosuđena gore navedenom presudom, uključeni u izračun konverzije i iskorišteni za namirenje konvertiranog EUR kredita. Tužitelj ističe da konverzija djeluje ex tunc, te kako je retroaktivno prestala postojati CHF kamata, tako više ne postoji tražbina utvrđena gore navedenom presudom.

Slijedom navedenoga, tužitelj tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi traži da se proglasi u cijelosti nedopuštenima pljenidba i prijenos na temelju gore navedene prvostupanjske presude, kako je preinačena drugostupanjskom presudom, uz naknadu parničnog troška tužitelju sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženica prije svega ističe prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda, te predlaže predmet ustupiti Općinskom sudu u Zadru. Nadalje ističe da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te navodi da je svoje potraživanje prema tužitelju u cijelosti naplatila putem Fine i to na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Zadru. Predlaže odbaciti tužbu, a podredno odbiti tužbeni zahtjev. Tijekom postupka tuženica još navodi da je tužitelj eventualno mogao tražiti povrat onoga što joj je priznato prilikom sklapanja Dodatka Ugovora o kreditu, ali nikako onoga što je tuženica naplatila na temelju pravomoćne i ovršne presude.

3. Tijekom postupka (u podnesku od 19. listopada 2018., ispravljenom u podnesku od 19. studenoga 2018.) tužitelj još navodi da je tuženica 14. svibnja 2018. naplatila od njega iznos od 30.430,09 kn, te je Fina naplatila naknadu za prisilnu naplatu u iznosu od 436,00 kn, što ukupno iznosi 30.866,09 kn, te stoga tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 7. srpnja 2026. traži da se proglase u cijelosti nedopuštenima pljenidba i prijenos na temelju gore navedene prvostupanjske presude, kako je preinačena drugostupanjskom presudom, te da se naloži tuženici isplatiti mu iznos od 4.096,63 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 14. svibnja 2018. do isplate.

4. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u swift potvrdu o izvršenom nalogu (str. 7 i 8 spisa), obavijest Financijske agencije sa zahtjevom za izravnu naplatu (str. 9-12 spisa), zaključak ovoga suda poslovni broj Ovr-4393/18 od 29. lipnja 2018. (str. 13 i 14 spisa), tužbu ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja podnesenu 26. siječnja 2015. u predmetu Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 uz pozive (str. 15-20 spisa), presudu Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015. (str. 21-29 spisa), presudu Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018. (str. 30-41 spisa), obavijest o prihvatu konverzije od 8. prosinca 2015. (str. 42 spisa), dopis ovdje tužitelja od 12. studenoga 2015. uz izračun konverzije za tuženicu (str. 42-53 spisa), pregled otvorenih stavki po kreditu na dan 30. rujna 2015. (str. 55 spisa), prijedlog izmjene ugovora o kreditu (str. 57 spisa), Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen 15. veljače 2016. (str. 58-66 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje P-233/15 (str. 101-104 spisa), promet po kreditu broj 7102746178 (listovi 145-163 spisa) i uvid u ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, uvid u spis ovoga suda poslovni broj Ovr-4393/2018, uvid u spis Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/2015, financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

5. Prije svega valja reći da je tužitelj već podneskom od 19. listopada 2018. preinačio tužbu na način da je tražio isplatu naplaćenog iznosa od 30.664,09 kn, s time da je

podneskom od 19. studenoga 2018. ispravio navode podneska od 19. listopada 2018. navodeći da se radi o iznosu od ukupno 30.866,09 kn, što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, iznosi 4.096,63 EUR, te je sud dopustio takvu preinaku tužbe sukladno čl. 56. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 - Odluka USRH, 73/17 i 131/20 - dalje: OZ), a osim toga tuženica se takvoj preinaci nije niti protivila. Valja dodati da je tužitelj naknadno u podnesku od 4. ožujka 2024. samo specificirao tužbeni zahtjev u valuti euro, dok je na ročištu 7. srpnja 2026. i u podnesku od 7. srpnja 2026. samo ispravio tako postavljeni tužbeni zahtjev navodeći da je omaškom ispustio točku I. tužbenog zahtjeva koju je postavio već u tužbi, a kojom traži da se proglase u cijelosti nedopuštenima pljenidba i prijenos na temelju gore navedene prvostupanjske presude, kako je preinačena drugostupanjskom presudom, a kojem ispravku se tuženica nije niti protivila.

6. Nadalje valja reći da tuženica neosnovano ističe prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda. Ovo stoga što je, sukladno odredbi čl. 63. ZPP-a, za suđenje u sporovima koji nastaju u tijeku i u povodu ovršnog postupka mjesno isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ovršni postupak, pa kako je u konkretnom slučaju ovršni postupak provela Fina (i to Sektor poslovne mreže Zagreb), koja ima sjedište na području ovoga suda, te je ovaj sud donio zaključak o upućivanju ovdje tužitelja u ovu parnicu, tako proizlazi da je ovaj sud mjesno nadležan u ovoj pravnoj stvari.

7. Dakle, predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja za proglašenjem nedopuštenima pljenidbe i prijenosa na temelju presude Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/2015 od 3. prosinca 2015., preinačene presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018., te za isplatom naplaćenog iznosa od 4.096,63 EUR s pripadajućim zateznim kamatama. Tužitelj svoj zahtjev temelji na tvrdnji da je tražbina tuženice prestala sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu od 7. lipnja 2005., koji je sklopljen 15. veljače 2016.

8. Uvidom u presudu Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015. (str. 21-29 spisa) utvrđeno je da su tom presudom utvrđene ništetnima odredbe Ugovora o kreditu od 7. lipnja 2005. zaključenog između stranaka, kojima je ugovorena promjenjivost redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d., te je naloženo ovdje tužitelju isplatiti ovdje tuženici po osnovi nepripadno plaćenog iznosa zbog promijenjenih kamatnih stopa iznos od 27.837,85 kn s pripadajućim zateznim kamatama. Uvidom u presudu Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018. (str. 30-41 spisa) utvrđeno je da je tom presudom potvrđena navedena prvostupanjska presuda u dijelu kojim je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi kojima je ugovorena promjenjivost redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d., te u dijelu u kojem je naloženo ovdje tužitelju isplatiti ovdje tuženici iznos od 18.125,08 kn s pripadajućim zateznim kamatama, dok je ista presuda preinačena i odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je ovdje tužitelju naloženo isplatiti ovdje tuženici iznos od 9.712,17 kn s pripadajućim kamatama.

9. Uvidom u zahtjev za izravnu naplatu od 11. svibnja 2018. (str. 10 i 11 spisa) utvrđeno je da je tuženica kao ovrhovoditeljica podnijela Fini zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine protiv ovdje tužitelja kao ovršenika na temelju ovršne

odluke suda i to presude Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015. i presude Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018.

10. Uvidom u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje P-233/15 (str. 101-104 spisa) utvrđeno je da je u tom postupku izravne naplate na temelju gore navedenih presuda od ovdje tužitelja kao ovršenika u korist ovdje tuženice kao ovrhovoditeljice 11. srpnja 2018. naplaćen iznos od 30.430,83 kn, te je naplaćena naknada Fine u iznosu od 436,00 kn, što ukupno iznosi 30.866,83 kn, a što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450, odgovara iznosu od 4.096,73 EUR.

11. Uvidom u spis ovoga suda poslovni broj Ovr-4393/2018 utvrđeno je da je ovdje tužitelj kao ovršenik 28. svibnja 2018. podnio ovome sudu prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim na temelju gore navedenih presuda. Nadalje je utvrđeno da je zaključkom ovoga suda od 29. lipnja 2018., koji je ovdje tužitelj zaprimio 5. srpnja 2018., isti upućen u roku od 15 dana pokrenuti parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona.

12. Uvidom u obavijest o prihvatu izračuna konverzije od 8. prosinca 2015. (str. 42 spisa) utvrđeno je da je ovdje tuženica Milena Vidov potvrdila da na temelju čl. 19.e st. 5. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" br. 102/2015) prihvaća izračun konverzije kredita, kreditna partija broj 7102746178, odobrenog s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR.

13. Uvidom u Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen 15. veljače 2016. (str. 58-66 spisa) utvrđeno je da je navedeni Dodatak sklopljen između stranaka na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" br. 102/2015). Nadalje je utvrđeno da su navedenim Dodatkom izmijenjene odredbe Ugovora o kreditu sklopljenog između stranaka 7. lipnja 2005. kojim je ovdje tuženici odobren kredit u iznosu od 100.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti, i to na način da je Dodatkom izvršena konverzija toga kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR. Nadalje je utvrđeno da su Dodatkom izmijenjene odredbe osnovnog Ugovora o kreditu od 7. lipnja 2005. i to valuta kredita, kamatna stopa i iznos preostalog neotplaćenog kredita, te je postignut sporazum o raspolaganju preplatom. Također je utvrđeno iznos preostale neotplaćene glavnice kredita u CHF (433.380,71 kn) i preostali rok otplate kredita na dan 30. rujna 2015. (118 mjeseci), te je utvrđen iznos preplate sukladno izračunu konverzije s kojim se tuženica suglasila (3.518,92 kn).

14. Iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka Zrinka Ručevića iz Ručević vještačenja d.o.o. proizlazi da je u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, kao i prema spisu priležećoj dokumentaciji i dodatno pribavljenoj dokumentaciji, vještak mišljenja da je u razdoblju od dospijeća prvog anuiteta predmetnog kredita plaćenoga 14. kolovoza 2005. sve do 30. rujna 2015. na temelju otplatnog plana u CHF-ima ukupno plaćeno 454.470,50 kn, koji iznos je u cijelosti uračunat prilikom izračuna konverzije na dan 30. rujna 2015.

15. Vještak Ručević je na ročištu 2. srpnja 2026. i usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje, pa je tako, odgovarajući na pitanje jesu li iznosi koji su tuženici

pravomoćno dosuđeni u ranijem postupku, a koji se odnose na ništetnost odredbe o promjenjivosti kamatne stope, i koji iznosi su s pripadajućim zateznim kamatama u konačnici i naplaćeni na temelju te pravomoćne presude, sadržani u ukupnim iznosima koje je tuženica uplatila po CHF kreditu do 30. rujna 2015., odnosno jesu li isti sadržani u ukupnim iznosima koji su prema tužiteljevoj ponudi konverzije u konačnici prihvatom konverzije uračunati u otplatu konvertiranog EUR kredita, vještak naveo da su sve uplate koje je tuženica obavila u razdoblju otplate kredita vezanog uz valutu CHF uračunate u otplatu konvertiranog kredita prema novom otplatnom planu u protuvrijednosti valute EUR, što znači da su u sklopu tih iznosa u obvezu po kreditu u valuti EUR uračunati i oni dijelovi ukupnih uplata koji se odnose na pravomoćno presuđene iznose glavnica (razlika zbog ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi).

16. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Ručevića jer je jasan, detaljno obrazložen, stručan i sačinjen na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije, tim više što nijedna stranka nije imala primjedbi na njegov nalaz i mišljenje niti je u tom pravcu stavljala daljnje dokazne prijedloge.

17. Dakle, na temelju tako izvedenih dokaza utvrđeno da je ovdje tuženici presudom Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/2015 od 3. prosinca 2015., djelomično preinačenom presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018. pravomoćno dosuđen iznos od 18.125,68 kn (2.405,69 EUR) s pripadajućim kamatama, po osnovi preplaćenih iznosa kredita na temelju ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivosti kamatne stope Ugovora o kreditu sklopljenog između stranaka 7. lipnja 2005. Nadalje je utvrđeno da je ovdje tuženica 11. svibnja 2018. podnijela FINI zahtjev za izravnu naplatu navedenog pravomoćno dosuđenog iznosa s pripadajućim kamatama, te je utvrđeno da je 11. srpnja 2018. od tuženika naplaćen iznos od 30.430,83 kn, te je naplaćena naknada Fine u iznosu od 436,00 kn, što ukupno iznosi 30.866,83 kn, a što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450, odgovara iznosu od 4.096,73 EUR. Nadalje je utvrđeno da su stranke 15. veljače 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu, na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" br. 102/2015), kojim je izvršena konverzija navedenog kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR, te su tim aneksom ugovora izmijene odredbe osnovnog ugovora o kreditu o valuti kredita, kamatnoj stopi i iznos preostalog neotplaćenog kredita, te je postignut sporazum o raspolaganju preplatom koja je utvrđena sukladno izračunu konverzije s kojim se ovdje tuženica suglasila. Konačno, na temelju nalaza i mišljenja vještaka, na koji stranke nisu imale primjedbi, utvrđeno je da su sve uplate koje je tuženica izvršila u razdoblju otplate kredita vezanog uz valutu CHF (a koje su do izračuna konverzije 30. rujna 2015. iznosile ukupno 454.470,50 kn), uračunate u otplatu konvertiranog kredita prema novom otplatnom planu u protuvrijednosti valute EUR, odnosno da su u sklopu tih iznosa u obvezu po kreditu u valuti EUR uračunati i oni dijelovi ukupnih uplata koji se odnose na pravomoćno dosuđene iznose glavnica (razlika zbog ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi).

18. Na temelju odredbi čl. 19.b i čl. 19.c koji su dodani čl. 1. ZID ZPK/15 proizlazi da vjerovnik i dužnik Dodatkom Ugovoru o kreditu uređuju svoje odnose u pogledu valute obveze i kamatne stope za cijelo razdoblje od sklapanja kredita pa nadalje (na način da se korisnik kredita dovodi u isti položaj kao da je ugovor o kreditu sklopio uz valutnu klauzulu u EUR) s time da se razlika između više uplaćenih iznosa i obveze

koju bi potrošač imao da je sklopio ugovor s valutnom klauzulom u EUR računa kao preplata, kojom se ovisno o okolnostima slučaja postupa sukladno dodanoj odredbi čl. 19.c st. 5. ZID ZPK/15. Također proizlazi da je sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 kojim su stranke iznova od dana sklapanja Ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, ugovoren među strankama, prestala obveza ovdje tužitelja (čl. 160. Zakona o obveznim odnosima, "Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 - dalje: ZOO) na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava (čl. 1111. st. 1. ZOO-a) i ti, više plaćeni iznosi, nisu bez pravne osnove ostali u imovini tužitelja (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.).

19. Slijedom navedenoga, imajući u vidu da su stranke sklopile Dodatak Ugovora o kreditu 15. veljače 2016., dakle, u vrijeme kad ovdje tužitelj više nije mogao istaknuti tu činjenicu u postupku iz kojeg potječe odluka na temelju koje je tuženica pokrenula ovrhu protiv ovdje tužitelja, jer je prvostupanjska presuda u tom postupku donesena 3. prosinca 2015., te imajući u vidu da su sklapanjem Dodatka stranke ponovno uredile svoje odnose u pogledu promjenjivosti kamatne stope kako je to prethodno već obrazloženo, to ovaj sud smatra da je ispunjena pretpostavka iz čl. 50 st. 1. t. 9. OZ-a. Stoga sud nalazi osnovanim zahtjev tužitelja za proglašenjem nedopuštenima pljenidbe i prijenosa na temelju presude Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-233/15 od 3. prosinca 2015., kako je preinačena presudom Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-152/16-4 od 23. ožujka 2018.

20. Ovdje valja reći da na odluku o proglašenju nedopuštenima pljenidbe i prijenosa nije od utjecaja činjenica da je Fina na temelju zahtjeva za izravnu naplatu već zaplijenila i prenijela tražbinu tuženici, imajući u vidu da je tužitelj zaključkom suda upućen pokrenuti ovu parnicu (tako i VSRH u odlukama broj Rev- 1012/2020-2 od 22. prosinca 2020. i Rev-506/2021-2 od 28. ožujka 2023).

21. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u t. I. izreke ove presude.

22. Nadalje, kako je utvrđeno da je od tužitelja na temelju navedenog zahtjeva za izravnu naplatu naplaćen iznos od ukupno 30.866,83 kn, a što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450, odgovara iznosu od 4.096,73 EUR, to je tužitelju valjalo dosuditi cjelokupni zatraženi iznos od 4.096,63 EUR, sukladno čl. 56. st. 1. OZ-a. Na tako dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate tekuće od 12. srpnja 2018. do isplate, imajući u vidu da je navedeni iznos prenesen tuženici 11. srpnja 2018. kako to proizlazi iz specifikacije izvršenja osnove za plaćanje P-233/15 (str. 101-104 spisa), radi čega je odbijen zahtjev tužitelja za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice za razdoblje od 14. svibnja 2018. do 11. srpnja 2018.

23. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u t. II. i IV. izreke ove presude.

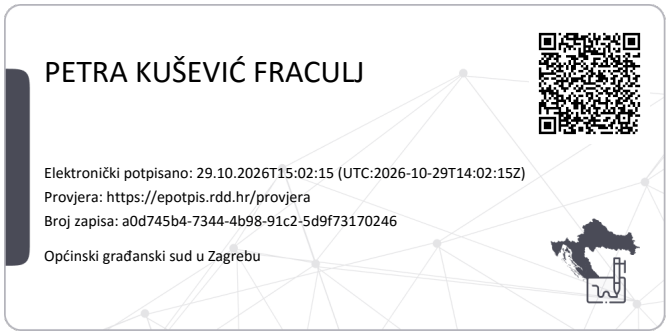
24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 5. ZPP i čl. 155. ZPP. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23 i 107/25 - dalje: Tarifa), a imajući u vidu troškovnik i vrijednost konačno postavljenog

tužbenog zahtjeva i to kako slijedi: za sastavljanje tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje na ročištu 2. 7. 2026. 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 14. 2. 2019., 18. 5. 2021., 5. 10. 2021., 25. 10. 2022., 12. 3. 2024., 15. 1. 2026 i 15. 9. 2026. za svako po 50 bodova (Tbr. 9/2 Tarife), za sastavljanje podneska od 19. 10. 2018., 7. 5. 2021., 14. 10. 2022. za svaki po 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), te za sastavljanje podnesaka od 4. 3. 2024. i 20. 11. 2025. za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/3 Tarife), što ukupno iznosi 900 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR prema važećoj Tarifi, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost iznosi 2.250,00 EUR. Tužitelju je također priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u plaćenom iznosu od 87,20 EUR i na presudu u iznosu od 160,70 EUR, te trošak financijskog vještačenja u iznosu od 265,45 EUR.

25. Slijedom navedenog, tužitelju je dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 2.763,35 EUR. Na tako dosuđen iznos tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (29. listopada 2026.) do isplate, po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:
pun. tužitelja
pun. tuženice

Broj zapisa: **9-3088f-6576c**

Kontrolni broj: **0926b-9aca0-21a10**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.